

Ավետիք Իսահակյան

Արծի՛վ սևաթույր, արծի՛վ լեռների

Արծի՛վ սևաթույր, արծի՛վ լեռների,
Հանգիստ ու հրպարտ ճախրում ես բարձրում,
Ա՛խ, նայի՛ր՝ սիրտըս – շրդթայված, գերի
Մարդկանց օրենքով, ստրուկ աշխարհում:
Ազատ միտք ու խոսք, ազա՛տ երգ ու սեր
Ողջ բռնաբարված ծաղրով անհամբույր.
Թևերը հոգուս – աստղոտ երագներ,
Թռչնած, խորտակված, արծի՛վ սևաթույր...
Խըրի՛ր ճիրաններդ, արծի՛վ լեռների,
Կրծքիս մեջ վշտոտ ու սիրտըս հանի՛ր
Թըռցրրու Մասիս – գահույքն աստղերի
Բարձրը և հեռու աշխարհից նանիր.
Եվ թաղիր սիրտըս – ըմբո՛ստ, վիրավո՛ր,
Լեռնագագաթին՝ խըրո՛խտ, ահռե՛լի.
Լեռնագագաթին՝ վրսե՛մ ու հզո՛ր,
Արծի՛վ սևաթույր, արծի՛վ լեռների...

1907